

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ // ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ

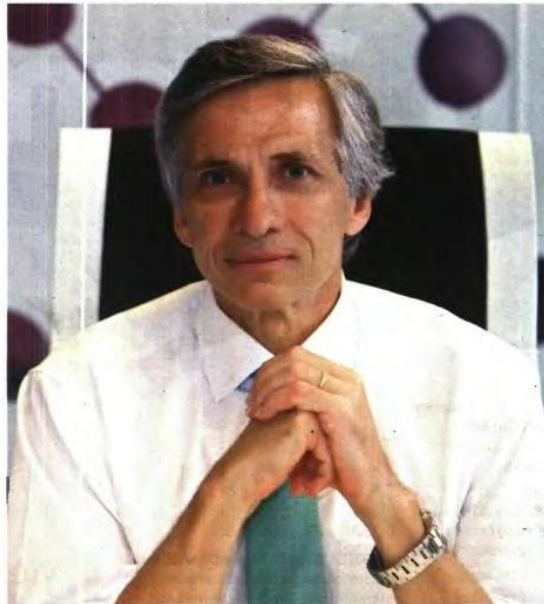
Φάρμακο για την Υγεία, θεραπεία για την Οικονομία

Αν και ανεμφίβολα η χώρα μας βρίσκεται ακόμη στην περιδίνηση της ύφεσης, είναι σαφές ότι πολλά έχουν αλλάξει. Το βασικότερο απ' όλα είναι το γεγονός ότι στη βάση του απολογισμού των προηγούμενων έξι ετών αναζητούνται νέες, αποτελεσματικότερες «θεραπίες» σε όλα τα επίπεδα, οι οποίες θα ενεργοποιήσουν τη δυναμική της χώρας και θα λειτουργήσουν τελικά ως «σοδόνυμα» απέναντι στους σκληρούς περιορισμούς της συμφωνίας με τους εταίρους.

Στον χώρο της Υγείας η ανάγκη αυτή είναι πλέον πιεστική, τόσο για τον αυτονόμο λόγο της τέρψιας κοινωνικής του σημασίας, όσο και γιατί υπάρχουν φαύλοι κύκλοι που πρέπει να σπάσουν.

Σε αυτό το πλαίσιο, σύσσωμος ο κλάδος του φαρμάκου επενδύει στην εμπέδωση της συνεργασίας με την πολιτεία, ώστε να ξανασκεφτούμε από κοινού τις παραμέτρους για ένα αληθινά βιώσιμο και δίκαιο σύστημα Υγείας. Κάνοντας στην πράξη πλέον την παραδοχή ότι η διασφάλιση των υπηρεσιών Υγείας και η απρόσκοπτη πρόσβαση των πολιτών σε θεραπείες, κάθε άλλο παρά βρίσκεται σε αντίθεση με την αναπτυξιακή εξέλιξη των φαρμακευτικών εταιρειών, αλλά στην ουσία εξαρτάται από αυτή. Παραδοχή, η οποία αν και αυτογόστη δεν βρήκε ακόμη την επιθυμητή ισορροπία. Έτσι, αν και από την πλευρά του ο κλάδος έδειξε ήδη την ευελιξία που έπρεπε στις νέες συνθήκες, ώστε να μην την «πληρώσουν» οι ασθενείς, η πολιτεία από τη δική

της πλευράς ακόμη αναμένεται να προχωρήσει στις αναγκαίες δομικές αλλαγές, ώστε να μπορούν οι εταιρείες να υποστηρίξουν την ανατροφοδότηση του συστήματος.

Αυτές οι αλλαγές είναι ζωτικής σημασίας καθώς όχι μόνο θα εξασφαλίσουν στην Υγεία επάρκεια ακόμη και στα πιο καινοτόμα φάρμακα, αλλά και θα ανοίξουν δρόμο για μεγάλες επενδύσεις που θα λειτούργησαν «θεραπευτικά» για την πάσχουσα οικονομία της χώρας. Επενδύσεις, τις οποίες ήδη θα είχε τολμήσει ο κλάδος του φαρμάκου αν δεν υπήρχαν τόσα προσκόμματα, καθώς η συνέργεια του τοπικού με το διεθνές επιχειρημα-

τικό παράγοντα διαμορφώνει μια ισχυρή ενιαία φαρμακοβιομηχανία που μπορεί να δράσει ως μοχλός ανάπτυξης.

Σκληρές πείσεις

Απόδειξη αυτής της δυναμικής αποτελεί η ανοχή του κλάδου στις πιο σκληρές πείσεις επιτυγχάνοντας τη δεύτερη θέση στις εξαγωγές και μια εξαιρετικά αποδοτική συνέργεια ξένων και ελληνικών εταιρειών, με τις πολυεθνικές εταιρείες να παράγουν και συσκευάζουν το 20% και σε κάποιες περιπτώσεις μέχρι και το 40% των φαρμάκων τους κατ' όγκο σε εγχώριες εταιρείες.

Όσο είναι σαφές λοιπόν ότι «μπορούμε και καλύτερα», άλλο τόσο είναι βέβαιο ότι «δεν γίνεται έτσι». Το ασταθές και άκρως αντινα-

πτυχιακό φορολογικό περιβάλλον, η γραφειοκρατία που δεν ευνοεί ούτε τις, εξαιρετικά συμφέρουσες και για τη Υγεία και για την Οικονομία, κλινικές μελέτες και τα ληνάζοντα χρέη του Δημοσίου, δημιουργούν ζήτημα ρευστότητας στις εταιρείες, πολλώ δε μάλλον αποθαρρύνουν τα επιχειρηματικά «ανοίγματα». Η καινοτομία και η έρευνα σχεδόν εμποδίζονται, ενώ μόνο οι κλινικές μελέτες θα μπορούσαν να τριπλασιαστούν μέχρι το 2017-, και ο ελληνικός δυναμικός κλάδος της παραγωγής «φρανέρι» επικινδύνου, καθώς παράλληλα με τα capital control αυξάνονται και οι απαιτήσεις για προπληρωμές στα υλικά που εισάγονται. Έτσι το συνολικό ύψος των οφελών του Δημοσίου στο 1,2 δισ. ευρώ, αλλά και το γεγονός ότι οι φαρμακευτικές εταιρείες, συγκριτικά με άλλους παράκτους, βρίσκονται 14 μήνες πίσω στην εκτέλεση πληρωμών, αποτελούν επίγοντα θέματα προς διεκδίκηση.

Στρατηγική μέγιστης απόδοσης

Αυτή η διεύθετση, όπως κατανοούμε όλοι, δεν μπορεί παρά να γίνει στο πλαίσιο των προϋπολογισμών για την Υγεία που αντέχει η χώρα. Οστόσο, ακόμη και στα πιο στενά περιθώρια, υπάρχει η στρατηγική που φέρνει το καλύτερο αποτέλεσμα και εκείνη που κάνει τα περιθώρια ακόμη πιο στενά στο μέλλον. Ο κλάδος εκτιμά ότι για ένα βιώσιμο σύστημα Υγείας μια εθνική στρατηγική μέγιστης απόδοσης θα είχε τους εξής άξονες: Πρώτον, ορθολογική χρηματοδότηση του συστήματος, με προτεραιότητα την ενίσχυση της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας, μειώνοντας το μεγάλο κόστος της Δευτεροβάθμιας και Τριτοβάθμιας περιθαλψης. Δεύτερον, έλεγχος των δαπανών Υγείας και σε άλλα κέντρα κόστους «εκτός φαρμάκου» τα οποία μάλλον θα απομειωθούν και το 85% του συνολικού προϋπολογισμού της Υγείας, εξοικονομώντας 1δισ. ευρώ από τα δημόσια νοσοκομεία και απομακρύνοντας κινδύνους για μειώσεις μισθών και απολύσεις. Τρίτον, σαφές χρονοδιάγραμμα για τη ρύθμιση των οφελών προς τις εταιρείες, ώστε να μπορούν με τη σειρά τους να προγραμματίσουν.

Με το δεδομένο ότι σε αυτά τα σημεία συμφωνούν οι περισσότεροι είναι επικτικό να γίνουν η βάση για τις αλλαγές στην Υγεία. Με συνεννόηση και συντονισμένη δουλειά απ' όλους. Με ευθύνη για τον ασθενή και επίγνωση ότι το Φάρμακο μπορεί και πρέπει να θεραπεύει πάνω απ' όλα την ανισότητα. Την ανισότητα ανάμεσα στους ανθρώπους όταν μιλάμε για την Υγεία, αλλά και την ανισότητα ανάμεσα στη χώρα μας και την υπόλοιπη Ευρώπη σε ότι αφορά στην Ανάπτυξη.

